

højde for det, og det er også her, vi viser rettidig omhu.

Fjerde næstformand (Niels Helveg Petersen): Tak til finansministeren. Der er ikke flere korte bemærkninger nu.

Jeg skal give ordet til fru Pia Gjellerup som privatist.

Kl. 17.45

Pia Gjellerup (S):

Der har været talt om demokrati i dag, og det er, fordi der er nogle problemer med, hvordan det udøves.

Vi har en situation, hvor der fra en regerings side lægges op til – støttet af, om end det for en dels vedkommende er stærkt tøvende, så alligevel et flertal i Folketinget – at støtte, at Folketinget bliver reduceret i en meget væsentlig og afgørende sag fra at være det afgørende, beslutende organ til at være et sted, hvor vi får orientering om, hvad finansministeren har besluttet.

I dansk folkestyre er det normalt sådan, at det er Folketinget, der beslutter og det er ministre, der fører beslutningerne ud i livet, og det kontrollerer Folketinget så om ministeren gør ordentligt.

Men her er det ministeren, der beslutter. Vi kender ikke konsekvenserne af beslutningerne, for dem tør ministeren faktisk ikke at betro Folketinget at kende, før Folketinget beslutter sig. Ministeren tør i denne her sag ikke at give Folketinget den afgørende beslutningskompetence, når man må have set de reviderede budgetter for kommunerne og amterne. Så tror man ikke, at Folketinget kan klare at tage de nødvendige beslutninger.

Det synes jeg er en underlødiggørelse af det politiske, der sker i Folketinget, både debatter og beslutninger, og jeg synes, det er en stærk underlødiggørelse af Folketinget at reducere det til et sted, hvor man får en orientering.

I øvrigt er mit emne, at der i dansk lov står, at bloktilskuddene, som det handler om, fastsættes af finansministeren med tilslutning af Folketingets Finansudvalg.

Så burde det jo følge nøje deraf, at ændringer i dette også bliver undergivet Folketingets beslutning. Men nej, der bliver ikke en lovgivning og end ikke en parallel til den oprindelige fastsættelse i aktstykket – heller ikke det. Nej, vi kan få en orientering.

Jeg tror ikke, at nogen, heller ikke da de lavede aftalen, har forestillet sig, at man kunne kom-

me frem til et sådant individuelt indgreb, som der er tale om her, helt i strid med aftalerne. Aftalerne med KL og Amtsrådsforeningen bygger jo på et kollektivt princip. Her er der en vidtgående, ikke særlig specifik bemyndigelse til, at finansministeren frit kan vurdere, hvad der er overskridelser efter finansministerens mening, derefter overlade det til indenrigs- og sundhedsministeren efter nogle meget uigennemskuelige kriterier at fordele det, finansministeren måtte have fundet ud af han synes der er brugt for meget, og så fordele det i mærkelige kombinationer af mekanismer.

Så bliver det lige kompletteret af, at hvis man ikke kan få den mekanisme til at fungere, sådan som det nu passer med det politiske landskab, så kan man helt frit inden for et puljebeløb, der ikke er fastlagt, så eftergive noget til nogle, man måtte synes særlig om, have særlig ondt af eller kende vældig godt.

Den alvorlige situation står vi så i her lidt før jul, hvor finansministeren har ønsket sig en vidtgående beføjelse, og man kan sige, at et flertal i Folketinget er villig til på forhånd at give finansministeren en julegave. For man kan jo ikke, som finansministeren siger, vente til den 15. februar.

Hvorfor kan man egentlig ikke det? Det kunne man jo sidste år – eller rettere, det kunne man i år, nemlig for dette års bloktilskud. Der kunne man netop vente til den 15. februar. Hvorfor kunne man vente på det tidspunkt? Jo, det kunne man, fordi der var folketingsvalg den 8. februar. Så kunne man vente til lige efter folketingsvalget, ligesom man denne gang har ventet til lige efter kommunevalget. Så kunne man komme med det, men den gang var det jo en lovgivning og ikke en tekstanmærkning fulgt af en orientering til Folketinget.

Kl. 17.50

Oppositionen har jo måttet overveje, hvilke konsekvenser vi vil drage af dette. Vi er enige om, at vi ikke kan tillade, at Folketinget bliver sat ud af spillet med hensyn til en beslutning på dette område, og derfor vil vi fremsætte – og den færdige tekst vil nok fremkomme for Folketinget i næste uge – et forslag til folketingsbeslutning, som handler om, at Folketingets Finansudvalg skal have forelagt det, der måtte være sagsbehandlingen hos finansministeren, og at der forinden denne forelæggelse over for Folketingets Kommunaludvalg skal gives redegørelse for en række konkrete forhold, herunder hvad det er for nogle konkrete forhold, der bi-